

Uvnitř si přečtete: Komu svěřujeme naše děti? • Výprava za bobry • Správy ze správního • Velikonoce v knihovně • Rozhovor s manžely Martinou a Milanem Hotovy • Novinky z Národního parku Šumava • Sport

MĚSÍČNÍK MĚSTA

ROČNÍK XVI

DUBEN 2016

ZDARMA

www.zeleznaruda.cz

SLOVO STAROSTY

V pořadí už třetí zimní sezona, která zůstala hodně pozadu za těmi, na které jsme si zvykli za našeho mládí. Nicméně když vidím, že se na Velkém Javoru, na Špičáku i Nad nádražím v Železné Rudě o velikonočních svátcích lyžuje na velice kvalitním sněhu, tak musím pochválit všechny, kteří se snaží milovníkům zimních sportů vyjít maximálně vstříc. Není bez zajímavosti, že i v době velikonočních svátků byly perfektně upravené sjezdovky na Pancíři, za které by se nemuselo stydět žádné alpské středisko. Přitom na Pancíři se lyžuje na přírodním sněhu a to díky unikátní poloze sjezdovky. Tady vydrží sněh do toho nejdelšího termínu, který je vůbec pro lyžování možný.

Teď už většina příznivců Železnorudska pomýšlí na letní sezonu. Na co se asi naši návštěvníci mohou těšit?

Na šumavskou přírodu, kterou – ne náhodou – nazýváme „plicemi Evropy“. O tom jsme se přesvědčili v loňských parných dnech. Každý, kdo k nám přijede a několik dnů zůstane na Šumavě, udělá hodně pro své zdraví.

Samozřejmě, kromě obdivování přírody se návštěvníci také chtějí bavit. Na Železnorudsku se rozhodně nudit nebudou. Připravili jsme pro ně velmi bohatý a pestrý program „Železnorudsko vás baví“, v podobě nejruznějších akcí. Srdečně k nám chci pozvat všechny milovníky Šumavy a už předem jim vzkazuji, že jim čas na nudu žádný nezbude. První takovou velkou akci je přestěhování Informačního a turistického centra

(ITC) z radnice do původní budovy základní školy. Bývalou školu jsme přebudovali na Environmentální centrum, kde bude nově umístěno právě ITC. Slavnostní otevření ITC připravujeme na konec měsíce dubna.

Nově také bude v budově instalována expozice Historie lyžování na Železnorudsku, která doposud byla umístěna v Zámečku. Prostory využijeme také pro výstavy, největší bude expozice přírody Šumavy, bude zde kino a velký přednáškový sál. Chystáme zde další překvapení, o němž teď nechci mluvit. Odtajníme jej až v den otevření. Environmentální centrum bude určitě navštěvovaným místem a to hlavně ve dnech, kdy šumavské počasí není přívětivé pro turistické vycházky. Přestěhování ITC z radnice do budovy Environmentálního centra bude mít také vedlejší efekt. Na radnici nám chyběla obřadní síň a přestěhováním jsme získali prostor, který po úpravě bude důstojným místem pro svatební obřady.

Zejména však, tím že ITC bude v budově, kde bude také široké zázemí pro návštěvníky Železnorudska, budeme moci co nejlépe uspokojit informacemi a zážitky naše návštěvníky.

Město Železná Ruda bude ve dnech 27. až 29. května 2016 hostit město a obce, které mají ve znaku parohy. Akce „Parohatá města“ bude ve znamení bohatého kulturního programu i u našich bavorských sousedů. Čtvrt století partnerství Aldeno – Železná Ruda si připomeneme na slavnostním, česko – italsko – bavorském večeru, 1. července od 19.00 hodin. Druhý den, a to 2. července, u nádraží v Alžbětíně zahájíme „Rysí slavnosti“. Bude to už 7. ročník. Měsíc červenec zakončíme tradičními „Železnorudskými slavnostmi“, které proběhnou ve dnech 29. až 31. 7. 2016.

Všechny srdečně zvou na akce pořádané na Železnorudsku.

*Michal Šneberger
Starosta města*

Komu svěřujeme naše děti?

V této rubrice vám představujeme, ve spolupráci s ředitelem školy, pedagogické i nepedagogické pracovníky Základní školy Karla Klostermanna v Železné Rudě.

Bc. Monika Najmanová

- Jaké je vaše pracovní pozice v ZŠ Karla Klostermanna??*

Od roku 1992 pracuji v místní mateřské škole jako učitelka předškolních dětí.

- Pocházíte ze Železné Rudy?*

Ne, do Železné Rudy jsem se přestěhovala v devadesátých letech minulého století. Následovala jsem svého muže, který zde pracoval jako hajný a také jsem zde získala práci. Celé dětství jsem prožila v 24 km vzdáleném Nýrsku.

- Jak jste se připravovala na profesní dráhu pedagoga?*

Vystudovala jsem SPgŠ v Karlových Varech, obor učitelství pro mateřské školy. Během pedagogické praxe jsem navštěvovala semináře různorodého zaměření. V loňském roce jsem ukončila státní zkoušku bakalářského studium na Pedagogické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. V současnosti dálkově studuji navazující magisterské studium předškolní pedagogiky na Pedagogické fakultě UHK (Univerzita Hradec Králové).

- Co vás na práci učitelky nejvíce baví?*

Je to velmi kreativní povolání nejen systematicky plánované, ale také s velkou improvizací. Každý den je jiný. Děti jsou úžasné svojí upřímností a vynalézavostí. Mám ráda chvíle, kdy získám zpětnou vazbu od

Komu svěrujeme naše děti?

Dokončení ze strany 1

děti či jejich rodičů, když si vzpomenu a vyžadují hru či určitou činnost, kterou jsme společně prožili už třeba před půl rokem. Děti měly zážitek a použily získané dovednosti v další životní situaci. A o to nám přeci jde v předškolním vzdělávání. Aby se dítě do školky těšilo, prožilo šťastné dětství plné pozitivních, užitečných zážitků a bylo připraveno nejen na vstup do školy, ale i pro život.

- *A jsou nějaké okamžiky, kdy jste učitelkou nerada?*

Představu o svém budoucím povolání, stát se učitelkou v mateřské škole, jsem měla od svých 4 let. A to jsem v našem rodu první kantorka. Kde se ta inspirace vzala, opravdu nevím. I za ta léta, co ve školství působím, bych povolání neměnila. Ať přemýšlím, jak přemýšlím, na tuto otázku musím odpovědět záporně. Nenapadá mě žádný okamžik, kdy bych si řekla: Nejsem ráda učitelkou.

- *Jaké máte záliby?*

Tak určitě sport na amatérské úrovni – sjezdové lyže, běžky, brusle, kolo. Mám ráda hory a k tomu patří turistika. Samozřejmě největším koníčkem je pro mě hudba, tanec. Ráda si „zamuzicíruji“ s kamarády na hudební nástroje, od prvních dnů zrodu jsem členkou našeho místního Železnorudského smíšeného sboru pod vedením skvělého dirigenta Martina Červenky. Každoročně si dopřávám již několik let hudební dílnu sborového zpěvu na letním festivalu Bohemia Cantat v Liberci.

- *Které předměty jste jako žákyně základní školy nemusela a které jste naopak měla nejraději a proč?*

V oblíbené jsem zrovna neměla předměty, které bavily spíše chlapce a to matematiku, fyziku a chemii. A které předměty jsem měla nejraději? Nemůžu říct, že bych se extra na nějaké těšila. Určitě bych si za určitých podmínek vybrala předměty humanitního a estetického zaměření, ale základní školu jsem navštěvovala v dobách socialismu a tenkrát bylo vše měřeno jen na výkon a srovnávání s ostatními. Kreativita a osobní názor s pohledem na určitou problematiku nebyl přípustný.

- *Co byste změnila, kdybyste byla ministrem školství?*

Určitě počty dětí ve třídě. Maximálně 15 dětí zapsaných na třídu. Kdyby byly do třídy zařazeny děti se specifickými vzdělávacími potřebami, maximální počet samozřejmě by měl být ještě nižší. V současnosti může být na třídě zapsáno 28 dětí. Je pravda, že na ten počet jsme zapsané dvě učitelky, ale spolu se překrýváme pouze v době výcházky a organizace v době oběda. Jinak je učitelka s dětmi sama. Dále bych jako ministryně všem učitelům dopřala relaxační a terapeutické semináře pro regeneraci sil, energie a elánu do další práce s dětmi. Učitelství je nádherná práce, ale jedná se o jednu z profesí pomáhající lidem a tudíž je dosti psychicky vysilující a emočně náročná. Zejména, když chcete dělat svoji práci na 100% a každému dítěti věnovat pozornost a péči.

- *Jistě ve škole zažíváte spoustu veselých příhod, můžete se s námi o nějakou podělit?*

U nás ve škole je veselo pořád. Smích a radost ze společných chvil k dětem patří. Jedná se spíše o chvilkové úsměvné situace. Je jich denně tolik, že už jsem uvažovala je zapisovat a dětem na konci školního roku z toho vytvořit vzpomínkovou knížku.

Mgr. Eva Hladíková

- *Jaká je vaše pracovní pozice v ZŠ Karla Klostermanna?*

Učitelka všeobecně-vzdělávacích předmětů na II. stupni ZŠ. V různých časových intervalech jsem na naší ZŠ učila občanskou nauku, výchovu ke zdraví, dějepis, německý jazyk, pracovní činnosti, v současné době jsem věrná českému jazyku, přírodopisu a zeměpisu.

Třídní učitelka. Krásná pracovní pozice! Na svoji první třídu na této škole vzpomínám velmi ráda a tu současnou se snažím „vychovat k obrazu svému“. Školní metodická prevence a od ledna tohoto roku výchovná poradkyně.

- *Pocházíte ze Železných Rud?*

Ne, pocházím z Prahy.

Jak jste se připravovala na profesní dráhu pedagoga?

O přípravě na učitelkou profesí bych asi nemluvila jen v minulém čase. Jako učitel totiž nejen vyučujete, ale neustále se sám učíte. Fakulta vás vybaví jakousi odbornou teorií, některé znalosti využijete a některé zůstanou navždy odloženy v mozkovém šuplíku, ale nevybaví vás pedagogickým uměním zvládat každodenní praxi, která je od teorie poněkud odlišná. Na druhé straně průběžné vzdělávání v naší profesi považuji za samozřejmost, a to nejen v oborech, které jsem vystudovala – český jazyk a literatura a společenskovední předměty na Pedagogické fakultě UK v Praze a Výchovné poradenství na Filozofické fakultě UK v Praze.

- *Co vás na práci učitelky nejvíce baví?*

Určitě to, že není stereotypní. Každé dítě je jiné, každá třída je jiná, každá hodina, i když má stejné téma, je jiná. A je úžasné, když výsledek je stejný, že děti něco naučíte nebo je „jen“ získáte jako člověk.

- *A jsou nějaké okamžiky, kdy jste učitelkou nerada?*

Ne, nejsou. Jako dítě jsem chtěla být učitelkou nebo zahradnicí. Měla jsem jasno a nikdy jsem toho nelitovala.

- *Jaké máte záliby?*

Ty souvisejí i s předchozí odpovědí. Jako dítě školou povinné jsem nečetla Rudou září nad Kladnem, ale milovala jsem rudou barvu vlčích máků, kterých tehdy rostlo na polích u Prahy poměrně dost. Ležela jsem v encyklopediích o přírodě, navštěvovala jsem podnik Sempra v místě bydliště a vždy si vítězoslavně odnášela nějakou kytku v květináči. O prázdninách mě rostlinky učila poznávat teta, s babičkou jsem pečlivě trhala růže a lilie do Sázavského kláštera a za pěkné aranžmá jsem dostala krásný obrázek Cyrila a Metoděje. Dětské přání se změnilo v celoživotní zálibu: kytičky a příroda, příroda a kytičky.

- *Které předměty jste jako žákyně nemusela a které jste měla naopak nejraději a proč?*

Logicky jsem měla ráda předměty, které jsem se musela učit jen trošku (český jazyk nebo ruský jazyk). Určitě v oblíbené mateřského jazyka sehráli úlohu skvělí češtináři. Od přírodopisu a zeměpisu mě na gymnáziu odradily neoblíbené soudružky učitelky. Je pravda, že učitelka zeměpisu výborně házela diskem a někteří sportovně nadaní spolužáci měli automaticky zeměpis za jedna. No a já jsem nikdy k těm sportovně nadaným nepatřila, ale to už o mně vědí i moji sportovně zaměřeni kolegové v Železných Rudě... Takže moje noční můra v době školní docházky – jednoznačně tělocvik!

- *Co byste změnila, kdybyste byla ministryní školství?*

Zavedla bych do výuky na základní a střední škole nové povinné předměty – rétoriku a výchovu člověka 21. století ☺

- *Jistě ve škole zažíváte spoustu veselých příhod, můžete se s námi o nějakou podělit?*

Myslím, že moji žáci si na můj humor natolik zvykli, že ho berou jako součást společně strávených pětáctyřiceti minut. Proto se i oni sami nebojí občas zavtipkovat a o veselé příhody v naší společné režii není nouze. Ale je to jen mezi námi ☺

Základní škola a Mateřská škola Karla Klostermanna Železná Ruda, příspěvková organizace
 ☒ Zahradní 403, Železná Ruda, PSČ 340 04, ☎ + 420 376 397 024

ZÁPIS DO MATEŘSKÉ ŠKOLY NA ŠKOLNÍ ROK 2016 – 2017

Základní škola a Mateřská škola Karla Klostermanna v Železné Rudě oznamuje, že se bude konat

v úterý 19. dubna 2016 od 9. 00 - 11. 30 hodin

a ve středu 20. dubna 2016 od 13. 30 - 15. 00 hodin

zápis dětí na školní rok 2016 / 2017 do Mateřské školy v Železné Rudě v budově MŠ, Sportovní 60.

K zápisu je nutné vzít s sebou občanský průkaz zákonného zástupce dítěte, rodný list dítěte, u cizích státních příslušníků doklad o trvalém pobytu v ČR.

Děti z mateřské školy vyrobily pro nové kamarády drobné dárečky.

Těšíme se na Vás.

Marta Windsor
vedoucí učitelka MŠ

Ctirad Drahorád
ředitel školy

Výprava za bobry

Jarní sluníčko láká většinu lidí do přírody na výlety na kolech nebo pěšky. Třída Sluníček z mateřské školy se vydala začátkem dubna na výpravu za bobry. Předcházelo jí povídání o bobrech s paní učitelkou ve školce. Děti se dověděly, že bobr je zavalitý hlodavec s hustou srstí a dlouhým placatým ocasem. Na vodních tocích si staví soustavy kanálů a hrází. Živí se bylinami, ale také lýkem a větvičkami topolu a vrby. V květnu nebo v červnu se rodí samice 2 - 5 mlád'at, která pak dva roky zůstávají v mateřské kolonii a poté zakládají kolonii novou. Bobři jsou aktivní celý rok, nemají zimní spánek, nejvyšší věk je 35 let.

Děti, s paní učitelkou Miluškou Amortovou a maminku Zorinky Částkové, dovezli hasiči ze Železné Rudy na Pamferovu Huť. U říčky Řezné výprava začínala. Děti si prohlédly bobří hrad z obou břehů. Cestou nacházely a pojmenovávaly jarní květiny – blatouchy, sasanky, devětsíly. Ve vodě objevily hrozny žabích vajíček, u vody dokonce hnízdiště divokých kachen. Děti doslova ohromily obrovské bobří hráze okolo hradu.

Paní učitelka připravila předem pro děti ještě jedno překvapení. V místě původních budov, patřících sklárně, děti lovil v říčce střípky starého skla a starodávné prsteny. Všichni se radovali a štěstím jim zářily oči nad objevením takového pokladu.

Do mateřské školy se výletníci vraceli pěšky přes les okolo Grádlu. Cestou ještě pozorovali mravenčí hemžení u mraveniště a měli na ruce malou ještěrku, která se vyhřívala na teplém jarním sluníčku a nabírala

sílu. V lese děti rozsevaly semínka ze šišek. Do školky přišly plné zážitků, které v nich budou ještě dlouho doznívat.

Více fotografií si prohlédněte na webových stránkách školy:

www.skolaruda.cz – Mateřská škola – Fotografie z akcí mateřské školy.

Za MŠ Miloslava Amortová, Ludmila Havelková

Zprávy ze správního

Kam s ním?

Dovolujeme si upozornit občany Železné Rudy, že biologicky rozložitelný komunální odpad, stejně tak biologický odpad rostlinného původu, není správně odkládat na pozemcích města.

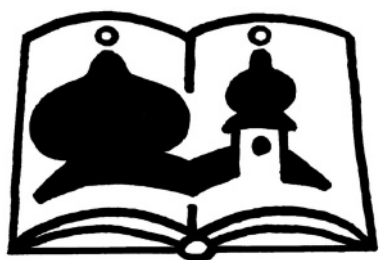
Občané mají možnost si za úplatu objednat odvoz výše uvedeného bioodpadu nebo jej odevzdat přímo do sběrného dvora.

Stávající praxe, kdy občané dělají „hromádky“ po celém území Železné Rudy, není možná z estetických, hygienických i z provozních důvodů.

Proto vás žádáme, abyste „hromádky“ již nedělali.

Kontakty na pracovníky městského úřadu, se kterými je možno domluvit odvezení bioodpadu – Ing. Zahradníková
 mob. 724 053 791 nebo p. Papež mob. 602 650 223.

*Caroline Zahradníková
vedoucí odboru správního*

Městská knihovna Železná Ruda

Ač jaro začalo 20. března, knihovna ožila ptáčky již 8. března. Tento den totiž navštívili knihovnu místní předškoláci a hned na úvod měli pro paní knihovnici několik překvapení.

Přinesli krásně barevné, vyrobené ptáčky, kteří hned oživil květináčky v dětském oddělení. Velkou radost udělala ručně dělaná „kniha o knize“. 12 svázaných básniček o kamarádce knížce, u kterých nechybí obrázek, ani jak se správně ke knihám máme chovat.

Velikonoce v knihovně

Předškoláci též krásně přednesli první básničku z této knihy, která začínala:

Já jsem kniha kamarádka,
otvírám ti tajná vrátka.

Přijmi moje pozvání,
11 nabízím ti poznání.

Procestuješ celý svět...

Tento dárek udělal obrovskou radost a ještě jednou patří velké „děkuji“ našim budoucím školákům.

Zbytek času strávený s dětmi v knihovně jsme si četli nejen z knih, které si děti mohou půjčit domů, ale i z knih, pro které mohou sáhnout do knihovničky ve školce. Děti si vyzkoušely práci ve skupině i jako jednotlivci a na závěr, protože už ví, jak se ke knihám chovat, si vzorně prohlédly některé z vystavených knih. S příslibem další návštěvy se děti rozloučily.

A protože se nám též blíží každoroční soutěž ve čtení, kterou pořádá Nýrsko a poté další kolo Klatovy, navštívily knihovnu děti z první, druhé a

třetí třídy a udělali jsme si zde takové školní kolo této soutěže. Z každé třídy byli vybráni 2 nejlepší čtenáři, kteří budou 11. 5. 2016 reprezentovat Železnou Rudu ve čtení. Minulé ročníky byly vždy úspěšné, budeme tedy držet palčky, aby se v této tradici pokračovalo i letos.

Na závěr měsíce byl v knihovně obměněn výměnný soubor, který naši knihovně několikrát do roka zapůjčuje Městská knihovna Klatovy. Čtenáři si tedy kromě knih, které se do knihovny každý měsíc kupují, mohou půjčit i knihy z Klatov.

Krásné jarní dny Vám přeje

Aneta Šárka Soukupová
knihovnice

PODĚKOVÁNÍ

Velké poděkování patří železnorudské firmě SKI-MAX, zejména jejímu majiteli Petru Filipovi a jeho týmu, za perfektní přípravu závodních sjezdových lyží pro juniory TJ Sportovní areál Špičák na Šumavě po celou sezónu 2014/2015. I díky Petrovi naši závodníci vyhrávají. Petr Filip umí nejen perfektně připravit lyže, ale také fundovaně poradit.

Sláva Kulich, TJ Sportovní areál Špičák na Šumavě

Medvědice Luna v NP Bavorský les v Neuschönau přivedla na svět dvě mláďata, o důvod víc, park navštívit.

Likvidace bývalého plaveckého bazénu v Bavorské Rudě neustále pokračuje.

Nastalo nám jaro a už jsme to pocítili v první dubnové dny, kdy jsme vyjeli hasit první travní požár. Ač se zde nejednalo o vypalování, musíme připomenout, že vypalování ploch je zakázáno! A to pod pokutou až 25.000,- Kč. Vše co je třeba spálit, musí být shromážděno na ohniště, kde toto bude spáleno pod kontrolou. Dále je vhodné toto pálení ohlásit na příslušné operační středisko HZS kraje, aby se předešlo planým poplachům a zbytečným výjezdům. V našem kraji je to číslo: 950 330 111. Více informací přináší tisková mluvčí GŘ HZS ČR o několik řádků níže.

Březen 2016

1 x dopravní nehoda

5 x technická pomoc

1 x planý poplach

1. 3. – K odstranění stromu, který spadl přes silnici, jsme vyjeli do Alžbětina. Zde byl strom, který ležel v jednom jízdním pruhu, pomocí motorové pily rozřezán a uklizen mimo vozovku.
1. 3. – Odstranění druhého stromu tohoto dne, který spadl tentokrát přes železniční koleje. Před stromem stihla vlaková souprava včas zastavit. Pomocí motorové pily byl strom opět rozřezán a odstraněn mimo trať.
3. 3. – Dopravní nehoda osobního automobilu na Nové Hůrce. Řidička utrpěla při nehodě lehčí zranění a byla jí poskytnuta předlékařská první pomoc do příjezdu ZZS. Zároveň byla provedena protipožární opatření. Po vyšetření nehody jsme pomohli s naložením vraku vozidla vozidlo odtahové služby.
3. 3. – Ve večerních hodinách jsme vyjeli k vyproštění zavalené osoby pod automobilem. Po náročné stabilizaci automobilu, který zůstal částečně na zvedáku ve vzduchu, byla osoba vyproštěna a pře-

dána ZZS. Bohužel přes snahu všech zúčastněných muž utrpěl zranění, kterým na místě podlehl.

4. 3. – Odstranění spadlého stromu, který blokoval celou cestu na Horizont. Pomocí motorové pily byl vzrostlý strom rozřezán a odstraněn mimo komunikaci.
5. 3. – Po vyhlášení poplachu jsme vyjeli k otevření zabouchnutého bytu na Špičáku, kde měl majitel zapnutý sporák.
15. 3. – Tentokrát jsme vyjeli na Špičák, za účelem likvidace požáru sazí v komíně. Na místo jsme vyrazili s cisternou Terrno a automobilovým žebříkem IFA AZ30. Obsluha restaurace před naším příjezdem oheň v krbu uhasila a požár samotných sazí v komíně se nepotvrdil. Během cesty k zásahu došlo k poruše na AZ30, jejíž oprava si vyžádala několikatýdenní servis.

zpravodaj Filip Brož

Pálení a vypalování

Každoročně tyto požáry způsobují škody za miliony korun, desítky osob jsou zraněny a dochází i ke ztrátám na životech. V loňském roce, kdy bylo extrémně suché a horké léto, zaznamenali hasiči obrovský nárůst těchto požárů. Oproti roku 2014, kdy bylo požárů způsobených zakládáním ohně a vypalováním 182, jich v roce 2015 bylo 1390 a tyto požáry si vyžádaly jeden lidský život a 21 lidí se při nich zranilo.

Tragické následky mívá nejen plošné vypalování porostů, ale také spalování porostů shrabaných či různých odpadů. Při silném větru dochází velice snadno k rozšíření ohně mimo ohniště. Hrozí nebezpečí přenesení požáru na jiný objekt nebo plochu se suchou vegetací.

Zákon zakazuje vypalování porostů

Podle § 17 odst. 3 písm. f) zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, nesmí fyzická osoba provádět vypalování porostů, jinak se dopustí přestupku podle § 78 odst. 1 písm. s) citovaného zákona. Za tento přestupek lze uložit pokutu do výše 25 000 Kč. Podle § 5 odst. 2 citovaného zákona právnické a podnikající fyzické osoby nesmí vypalovat porosty.

Při spalování hořlavých látek na volném prostranství jsou povinny, se zřetelem na rozsah této činnosti, stanovit opatření proti vzniku a šíření požáru. Spalování hořlavých látek na volném prostranství včetně navrhovaných opatření jsou povinny předem oznámit územně příslušnému HZS kraje, který může stanovit další podmínky pro tuto činnost, popřípadě může takovou činnost zakázat.

Při porušení této povinnosti se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba správního deliktu podle § 76 odst. 2 písm. n) citovaného zákona. Za tento správní delikt jim může být uložena pokuta až do výše 500 000,- Kč.

Pálení biologického odpadu lze provádět za podmínek stanovených jednotlivými obcemi (nežádoucí znečišťování ovzduší, obtěžování okolí apod.) jen na předem připravených, přiměřeně velkých hromadách za trvalé přítomnosti alespoň jedné dospělé osoby a prostředků na prvotní hasební zásah.

Mějte na paměti, že povinnosti občanů a firem v této oblasti stanoví i další zákonné normy, např. zákon o ovzduší, zákon o lesích, zákon o odpadech nebo vyhlášky jednotlivých obcí.

*kpt. Nicole Zaoralová,
tisková mluvčí Ministerstva vnitra – GŘ HZS ČR*

„Britská Kolumbie a Šumava mají hodně společného,“ říká Martina Silpoch Hotovy.

ROZHOVOR

s manžely Martinou a Milanem Hotovy, Američankou a Kanad'anem, kteří zapustili kořeny nejen za velkou louží.

ŽZ: Martino, Milane, jak to vlastně začalo? Myslím s vámi a Železnou Rudou?

Milan: Route 66 je slavná stará dálnice, která kdysi spojovala východ a západ Spojených států. Během posledních 80 let některé její úseky splynuly s novou, moderní dálnicí, některé se stále vinou krajinou jako dřív a stala se z nich turistická atrakce pro milovníky nostalgických poválečných motelů a zastrčených městeček. Vůbec netuší, že její význam přesahuje kontinenty a spojuje nejen americká pobřeží, ale také staré i nové kamarády a sousedy.

ŽZ: Jakou to má spojitost s Železnou Rudou?

Milan: Snadné vysvětlení. Před několika lety stál v květnu před muzeem (v Železně Rudě – pozn. red.) stánek s pivem a klobásami, prodával v něm jeden kníratý chlap v maskáčích (Jiří Chabr – pozn. red.) a jeden s kšiltovkou s logem Route 66. U stánku se zastavil pán z Kanady (Milan – pozn. red.), původem Bratislavan, s manželkou z USA, původem Plzeňáčkou (Martina – pozn. red.). Dali si klobásu a dali se do řeči. Ta paní měla úsek Route 66 pár bloků od domu a ten pán taky doma, v Britské Kolumbii (BC), často běhá po lesích v maskáčích. Takže padla jasná otázka: „Kde jste přišel k té čepici?“ „Tu mám ze světového potlachy v Texasu.“ „Ale nepovedajte, na tom som tiež bol.“ „Fakt? Stavte se večer u nás „na jedno“ a popovídáme.“

Večer se vybalila alba s fotkami a všichni tři účastníci se v nich našli, aniž se tehdy znali. Jak taky mohli, když se tam tehdy šlo přes tisíc českých a slovenských trampů z celého světa. „Jedno“ se protáhlo na celý večer a kamarádství bylo zpečetěné. Zvláště když se vyjasnilo, že ti cizinci nejsou jen na náhodné návštěvě Šumavy, ale částečně tady žijí.

ŽZ: Jak jste se ocitli na Šumavě, proč právě tady v Rudě?

Milan: My tady tak napůl bydlíme. Manželky rodiče zde postavili chalupu, její otec sem chtěl na penzi a ani se jí nedožil. Teď je chalupa naše a vypadá to, že převezmeme štafetu a budeme tu trávit část naší penze. Rozdělíme si to mezi Kanadu s jednou sadou vnoučat, středozápad USA s druhou sadou vnoučat a Železnou Rudu, v klidu a bez vnoučat. A když tu zrovna nejsme my, jezdí sem kamarádi a naše česká rodina. Je nám dobře blízko lesa, u vody.

ŽZ: Nebylo by snazší odjet do lesa tam u vás, než létat na druhý konec světa?

Milan: Určitě bylo, taky levnější. Ale tady je něco, co sem člověka táhne. Že se tady líbí ženě, jsem chápal, vyrostla zde, má na Rudu množství vzpomínek, má tady i po létech kamarády, rodinu. Ale já jsem tady byl poprvé v životě v r. 2009 a okamžitě jsem se cítil jako doma. Mohli jsme dům prodat, ale rozhodli jsme se, že zůstaneme. Možná v tom hraje roli i věk, člověk na stará kolena začíná tíhnout k „domovu“.

ŽZ: Znáš to tam u vás, projel jsem kus Britské Kolumbie, byl jsem i na ostrově Vancouver Island, kde žijete, a považují tamější krajinu za jednu z nejkrásnějších na světě. Lidé se určitě stěhují tam a ne pryč.

Martina: A uvědomil sis, že Britská Kolumbie a Šumava mají hodně společného? Leží vlastně na stejné rovnoběžce, klima je podobné. Žádné jedovaté a nepříjemné rostlinstvo ani hmyz, hadi nejsou nebezpeční, pavouci nejsou jedovatí. Po připomínám jen proto, že na středozápadě USA, kde jsem žila 25 let, tohle všechno je. V BC jsou všude smrky, divočina, voda, čistý vzduch, klid, nádherná místa bez lidí v lesích, kopce, výhledy do krajiny. No dobře, srovnávám tu něco, co sice vypadá podobně, ale zároveň je nesrovnatelné. Britská Kolumbie je spíš jako Šumava na stereoidech, všechno zvětšené do krajnosti, obří, rozsáhlé, místy až se zdáním nekonečna. Tam kde žijeme my, ostrov Vancouver Island, se to dá popsat jako malá Šumava hned pod Alpami, oblévaná na východní straně mírným mořským průlivem a na západní úžasným divokým oceánem. Pak už je jen Japonsko. To se nám poslední dobou připomíná plastovým odpadem a nepořádkem, který přináší proudy z Fukušimy a který někteří jedinci považují za sběratelsky zajímavý. Na to jsem si vzpomněla jen tak mimochodem, jedna PET láhev na 10km, takže si jí opravdu každý musí všimnout. Nesrovnatelné s cestami a cestičkami tady, kde je pořád ještě mnoha lidem zatěžko ujit extra pár kroků ke koši nebo popelnici.

Martina a Milan

Jsou tam nekonečné pláže, kamenité, písčité, divoké a nádherné, naplavené obří kmeny, škeble, mořské potvory. Z východní strany se přes průliv Straight of Georgia díváte na celoročně zasněžené vrcholy hor, na ledovce pár desítek kilometrů vzdálené a můžete se při tom cachtat v moři nebo se vyvalovat na pláži. Jižní konec odděluje od Států průliv Juan de Fuca Straight. Podle mne to nejlepší z nejlepšího na světě.

ŽZ: A jak to máte v BC se zimou, sněhem, vánicemi?

Martina: Máme mírné podnebí jako tady, v zimě při pobřeží často prší, jaro začíná v únoru. Otepluje nás tam mořský „Ananasový proud“ od Havaje. Ale na horách se lyžuje ještě v květnu. Na ostrově je asi 700 tisíc obyvatel, z toho polovina v hlavním městě Victoria. Většina jsou samozřejmě Angličané, pak Indové, Číňané, Němci, Holanďané, nově příchozí z rozpadlé Jugoslávie a snad od každého národa zástupce, a samozřejmě původní Indiáni, abych tedy byla korektní. První národy. Ti mají někde svoje osady v divočině, někde vyhrazené rezervace, někde se integrovali mezi ostatní. Ten zbytek lidí se na ostrově dlouhém 450 km od severu k jihu a širokém 90 km skoro ztratí. Většina je vlastně neobydlená a zatím vůbec není třeba, aby se někdo snažil území zcivilizovat.

ŽZ: Jak jste se dostali právě tam?

Martina: Manžel v roce 1968, jako jeden z tisíců Čechoslováků. Začal v Torontu a putoval na západ, až už to dál nešlo a tam se mu zalíbilo. Já až v 2006. Jela jsem tam pracovně na 3 týdny a málem zůstala hned tenkrát. Ale nešlo to. Bílá Američanka, mluvící anglicky, zdravá, se vzděláním, zaměstnaná a zaměstnatelná musí dát přednost jiným, více potřebným. To sem ale nepatří. Přiletěla jsem do Vancouveru večer a chytila poslední trajekt, který dorazil na ostrov v 1 hod. ráno. Takže tma tmoucí, nebe plné hvězd, oceán slané voně, vlny hučely. Odvezli mě do městečka velikosti Rudy, asi 2km od pobřeží. Ráno se probudím a všude kolem mručely smrky ve větru. Otevřu okno, a kdybych nevěděla, kde jsem, přísahala bych, že koukám na potok na Samotách a chystá se k dešti. Stejně zvuky, stejně vůně. Kolem rozkvetlá žlutá košťata, těmi tedy Šumava zatím zamořená není, na ostrov je kdysi přivezli Evropani a trochu se to vymklo z rukou. U lesa za plotem stála srnka, po rozkvetlé švestce řádily veverky. Pro mne to byla láska na první pohled a vdechnutí.

ŽZ: Ale musela jste odjet zpět do Států...

Martina: Bohužel. Ale vrátila jsem se za půl roku na návštěvu a za další měsíc už s půlročním povolením k pobytu. No a tehdy jsem na české prvomájové zábavě potkala tady toho pána (ukazuje na Milana – pozn.

ROZHOVOR

Dokončení ze strany 6

red.). Čechoslováků je totiž na ostrově hodně a drží pohromadě, je to takové detašované Česko a Slovensko. Pořádají hospodská setkání, trampské potlachy, kempují v divočině, jezdí na ryby, udí klobásy, vyrábí víno a pivo, navštěvují se. Je jich tam jak máku a drží spolu. Velký rozdíl ve srovnání se Státy, kde člověk o bývalého krajana nezavádil celý rok. Ale i kdyby tam byli, nejde takovéhle věci dělat.

ŽZ: Proč ne? Tam je přece také nádherná příroda, míle a míle prostoru.

Martina: V Britské Kolumbii, stejně jako v Čechách, je hodně volné přírody a míst, kde se dá kempovat, chodit na túry, vyrážet na lodích, pořádát všelijaké akce. Většina území patří anglické královně a jsou přístupná všem. Někdy to vypadá, že snad všichni běhají, jezdí na kolech, rybaří, chodí na výšlapy, sportují, lyžují, lezou po horách, sjíždí řeky a kajakují na moři. Privátní pozemky zabírají jen nepatrnou část. Můžete si tam chodit, kde chcete. Pokud máte odvahu, dobrou mapu, jste zdatní a nejste sami. Ve Státech, kromě národních parků nebo míst, kde není človíček široko daleko, je víceméně všechno soukromý pozemek a můžete snadno přijít k úhoně. Turistické značení, na jaké jsme tady zvyklí, neexistuje ani v jedné z těch zemí. Kdo by taky mohl obcházet tisíce kilometrů s kyblíkem barvy a štětcem, že jo. Všichni přírodovědci mají vhodné vozidlo na prašné cesty, lodě, vybavení na pobyt v opravdové divočině, kde není mobilní signál, není živá duše a potkáte jedině černé medvědy nebo pumy. Pro sportovně založené dobrodruhy a československé trampy je to ráj na zemi.

ŽZ: Kanadští medvědi, to je pro středoevropana dobrodružství. Setkali jste se s nějakým hodně zblízka?

Martina: Jasně, kromě zarputilých obyvatel těch pár velkoměst, snad není „venkovský“ Kanadčan, který by mohl říct, že neviděl medvědí kožich tak, aby nerozeznal každý chlup. Medvědi jsou všude. Jsou fotogeničtí, ale doporučuji se fotit z auta. Turisté je někdy nahánějí, chtějí foto suvenýr a občas nějaký méně chytrý fotograf špatně dopadne. Medvědi nemají rádi člověčí hluk, po lese je dobré dupat a zpívat z plna hrdla, na rukou mít zvonečky a v kapse sprej proti medvědům. Milují totiž ostružiny, jahody a houby. Naštěstí toho tam roste všude tolik a hodně lidí by ani nenapadlo to sbírat. Proboha, vždyť to není v celofánu a s cedulkou Bio! Ale ukaž mi Čecha, který by odolal hříbům víc jak kilovým, obešel lán lišek, ignoroval zralé ostružiny na 2–3 metry vysokých, nekonečných keřích. Tady v houbové sezóně koukáte po davech lidí, my tam koukáme po medvědech a čerstvém medvědímu trusu. Po pumách není třeba koukat. Ty vidí tebe. Tedy tvoje záda, ale pokud jsi větší než kočka, většinou nemají zájem. Ale není nutné chodit do divočiny. Medvědi se klidně projdou vesnicí, vybírají popelnice, lámou ovocné stromy. Když na podzim táhnou

lososí, najdeš je u každých sádek, u každého potoka nebo řeky. To si tě nevšímají, zajímají se jen o ryby. Fotila jsem je ze břehu snad z 10 metrů, bylo jim to ukradené. Stáli po kolena v říčce a žrali a žrali. Rok nato jsme s kamarádkou na špacíru potkaly na stezce na konci našeho městečka medvědice. To bylo nepříjemné. U křoví kus od ní totiž sedělo medvědí, a odhadnout co vymyslí a udělá matka ochránitelka, to se prostě nedá. Couvaly jsme a modlily se. Ona se za chvilku znechuceně otočila a šla na druhou stranu. Fujtajbl! My jsme to raději obešly o pár kilometrů navíc.

V každém parku, kempu, všude jsou kontejnery na odpadky se zvláštním zavíráním, aby je nedokázali medvědi otevřít. Takže pokud chcete kempovat v lese ve stanu, musíte mít buď jídlo a cokoliv s lákavou vůní zavřené v autě nebo ve zvláštním kovovém kontejneru. Známý nechal pootevřené okénko, ale měl štěstí. Medvěd mu jen rozebral půl auta, jeho ve stanu ignoroval.

ŽZ: Ještě musíme dokončit ten příběh Kanadčana z Bratislavy a Američanky z Plzně. Jak jste se našli?

Martina: Vždyť je tu spojitost. Ten Kanadčan mě vzal na výlet za medvědy, jeli jsme na ostružiny, na houby, ukázal mi jezero, kde žije bobří rodina. Na Samotách se taky mohu chodit dívat na bobří přehradu a ohlédané stromy. Taky se mohu koupat ve studené, průzračné vodě, užívat si mlhy a neustávajícího deště, nádherných slunečných dnů, hvězdné oblohy. Připomněl mi, že jsou někde místa velmi podobná těm, která jsem si uživala v mládí. Prostě to chytře uhrál a všechno kolem mu pomáhalo v mém rozhodnutí tam zůstat. No, ne že by se musel moc snažit. On vlastně nese i odpovědnost za to, že střídáme ostrov s jednou pseudo Šumavou za tu opravdovou Šumavu a nemůžeme se rozhodnout, která se nám líbí víc.

Pokračování rozhovoru s Martinou a Milanem Hotovými naleznete v dalším čísle ŽZ.

Pro ŽZ se ptal Václav Chabr

Poděkování

Tímto chceme za Svaz zdravotně postižených Železná Ruda veřejně poděkovat paní Marii Antošové. Dne 3. 4. 2016 jsme navštívili v Praze výstavu Titanic a Hudební divadlo v Karlíně, které uvádělo muzikál Drákula. Díky obrovskému, obětavému organizačnímu nasazení paní Antošové, která měla celý nedělní program pečlivě naplánovaný, jsme mohli my ostatní prožít návrat v čase do r. 1912, prohlédnout si unikátní exponáty, navštívit muzikál Drákula a odnést si spoustu nevšedních zážitků, spojených s návštěvou Prahy.

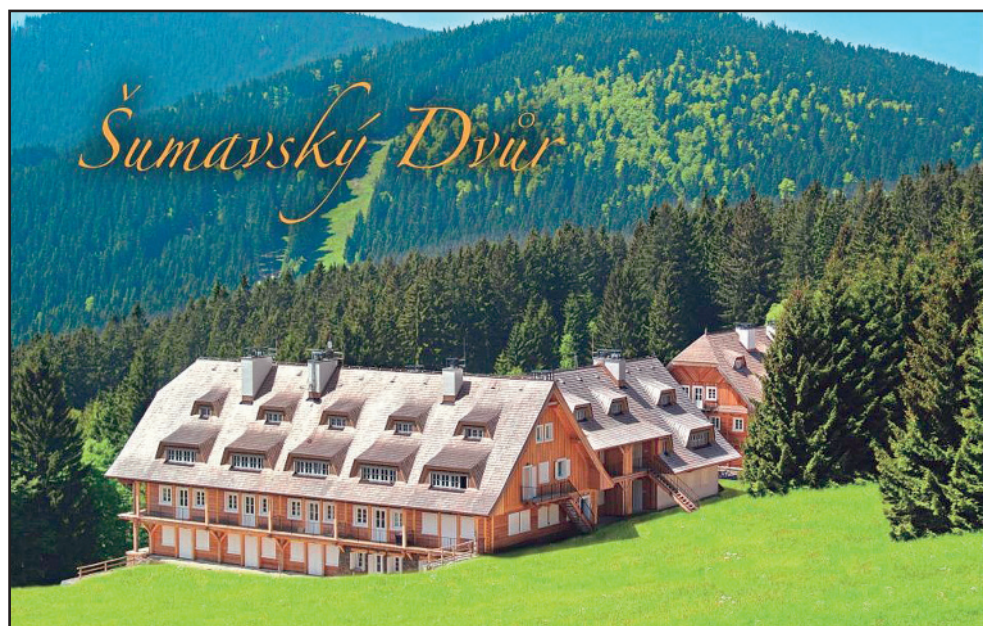
Svaz zdravotně postižených Železná Ruda

Špičácká louže

Pokud se tomu nepostaví příroda, je pravděpodobné, že se koncem lyžařské sezóny koná Špičácká louže. Hlavním cílem této sportovní – zábavné akce je přejít na čemkoliv bazén, vytvořený na dojezdu sjezdovek v lyžařském areálu Ski&Bike Špičák. Koupání v ledové vodě nakonec nemine nikoho, jelikož se rozjezd postupně snižuje. Ve finále vyhrává ten, kdo dojede nejdál. A tak se i letos sešlo na startu několik desítek lyžařů, snowboardistů a nadšenců s různými samohyby, kteří se „louži“ dlouhou 20 metrů pokusili přejít. Našel se i odvážný běžkař... Je ale asi všem jasné, že skončil v pěkných kotrmelcích... Akci každoročně sleduje několik stovek diváků a ti nejodvážnější, nebo nezkušení, si stoupají k sítím až u samotné louže.

fb

HORSKÉ BYTY NA PRODEJ

III. a poslední etapa na prodej

- LUXUSNÍ ARCHITEKTURA
- NADSTANDARDNÍ LOKALITA NAD 1000 M
- CELOROČNÍ VYŽITÍ
- VLASTNÍ VSTUPY
- KRÁSNÉ VÝHLEDY
- BLÍZKOST VELKÝCH SJEZDOVEK
- DĚTSKÉ HRISTĚ
- ZDRAVÝ VZDUCH
- VÝBORNÍ SOUSEDÉ
- DISKRÉTNOST

Tel: 733 123 400, 227 085 085
www.sumavskydvur.cz

Šumava v černobílé ...

Sešel se ne rok s rokem, ale měsíc s měsícem a ve vestibulu radnice v Železné Rudě se výstavní panely „oblékly“ do další výstavy fotografií. Po velmi dobře hodnocené výstavě fotografií Lucie Adamové zde vystavuje, jak už je zřejmé z názvu, černobílé fotografie známý turista, milovník Šumavy a zejména špičáckých ledovcových jezer, fotograf Václav Vetýška. Činorodý člověk a hlavně kamarád, kterého není třeba představovat. Mnoho lidí ho zná nejen jako autora knihy „Oči Šumavy“,

kterou vydal k 100. výročí Národní přírodní rezervace Černé a Čertovo jezero, ale také ze setkání s ním kdekoli na Šumavě. Setkat jste se s ním mohli také jako s průvodcem na tzv. „Kamenných pochodech“ k historickým hraničním kamenům, které budou v letošním roce pro loňský úspěch zopakovány. Jako fotograf se nyní prezentuje v Železné Rudě, kam jeho výstava patří a určitě neunikne Vaší pozornosti. Výstavu můžete shlédnout minimálně v průběhu měsíce dubna, o jejím prodloužení, případně přeložení, budeme informovat.

Václav Šebelík, ITC

Starosta Železné Rudy Michal Šneberger se zúčastnil v Bavorské Rudě „Wiesswurst semináře“, který s úspěchem absolvoval a obdržel od organizátora diplom.
 foto: H. Kreitmair

Nového policejního velitele Zwieslu, pana Till Hoffmanna, přišli pozdravit i jeho čeští kolegové: Bedřich Karl ze Železné Rudy a Antonín Šmíd z Klatov (zleva)
 foto: Frank Bietau

Možná jste již zaznamenali, že v Rudě konečně vznikl pořádný „bytový dům“ ...
 foto: Václav Šebelík

Novinky z Národního parku Šumava

Správa NP Šumava otevírá nové středisko environmentální výchovy. Bude se tam vyučovat i podle příručky „Pojďme na to od lesa“.

Budova s číslem popisným 2 na Horské Kvildě vždy sloužila hlavně dětem, pro jejich vzdělávání a ubytování. Nejdříve tu byla škola, následně ji vlastnil Národní institut dětí a mládeže a Správa Národního parku Šumava, která tuto budovu získala před dvěma lety, v této tradici pokračuje. Po rekonstrukci ji provozuje jako Středisko environmentální výchovy (SEV).

Budova před zprovozněním prošla rekonstrukcí. Bylo nutné opravit střechu, na kterou se instalovaly fotovoltaické panely, vyměnila se okna a došlo k zateplení fasády a celý objekt byl vybaven novým nábytkem.

SEV Horská Kvilda je určené především pro vzdělávání skupin dětí od prvního stupně základních škol, přes střední školy až po vzdělávání vysokoškoláků. Mimo to je středisko vybavené pro odborné vzdělávací programy s tematikou ochrany přírody, externí informační střediska a pro další skupiny a instituce.

„Budova Střediska environmentální výchovy na Horské Kvildě je jednoznačně mojí srdeční záležitostí. Z ní jsem i já sám začal poznávat krásy Šumavy, a když se Správa Národního parku Šumava rozhodla pro takovéto využití, jenom jsem to přivítal. Histo-

ricky tato budova totiž dětem patřila, už od dob, kdy tu fungovala základní škola a komu jinému by měla opět patřit než právě dětem,“ říká ministr životního prostředí Richard Brabec.

Středisko, které je až do letošního září plně obsazené, je specializované na několikadenní až týdenní pobyty s programem. Jednou z hlavních „učebnic“ podle které se tyto programy sestavují je příručka ekologické výchovy a lesní pedagogiky „Pojďme na to od lesa“, která byla v češtině poprvé vydána Správou NP Šumava před třinácti lety.

Převzato z TZ Správy NP Šumava

Registrace na splouvání Teplé Vltavy

Od 1. dubna je otevřen registrační systém pro splouvání Teplé Vltavy. Sezóna začíná, stejně jako v předchozích letech, 1. května, kdy v květnu se splouvá o víkendech a svátcích (letos bohužel svátky 1. a 8. 5. případnou na neděle) a od června je možné splouvat každý den. Pravidla pro splouvání se nemění, tedy bude možné splouvat v případě, že na Soumarském mostě neklesne hladina řeky pod 50 cm, a to s průvodci, od 61 cm výšky hladiny je pak možné splouvání bez průvodců (kompletní pravidla a registrace zde:

<http://www.npsumava.cz/cz/1059/1800/clanek/>).

Novinkou pro letošní sezónu bude nové zázemí na Soumarském mostě, kde dokončujeme stavbu nového, malého informačního centra, jenž nahradí nevyhovující servisní prostory a které by mělo být hotové už v květnu.

Převzato z TZ Správy NP Šumava

Šumavský koutek zoologa

Sýc rousný

Malá sova postavou připomínající sýčka se v minulosti vyskytovala výhradně v lesích pohraničních hor. Piši schválně v minulém čase, neboť během posledního desetiletí stále častěji proniká nejen do podhůří, ale objevuje se i ve vnitrozemí. Je jedním z mála druhů, o kterém s jistotou můžeme říci, že jde o druh expanzní, to znamená, že osidluje nová území a jeho počet vzrůstá. Podle výzkumu ornitologů (Štastný, Bejček, 2003) se počet párů z 800/1989 zvýšil na 2000 do roku 2003.

Žije převážně ve smrkových lesích. Hnízdí jak v přirozených dutinách, tak ve vykotlaných stromech po datlu černém. Nepohrdne ani vyvěšenou budkou. Rozhodující je, aby vletový otvor do dutiny měl přes 5 centimetrů. Hnízdit začíná v březnu až dubnu. Sameček se ozývá zvláštním bubnováním, připomínajícím hlas dudka. Po spáření klade samička na dno dutiny bez podestýlky 5 – 7 vajec, na kterých sedí 27 dní a samec ji po dobu inkubace zásobuje potravou. Mláďata se líhnou postupně a po narození jsou, jako všechny sovy, slepá a řídko ochmýřená. Ve stáří jednoho měsíce dutinu opouštějí a již se do ní nevracejí. Nějakou dobu jsou rodiči příkrmována. Hlavní potravou sýců jsou drobní zemní savci – hraboši, myšice, rejskové a plšici. Ptáci představují jen asi 10%. Toto potravní spektrum se může během roku měnit a závisí převážně na klimatických podmínkách, v zimě na výšce sněhové pokrývky.

*Ivan Lukeš, zoolog
Muzeum Kašperské Hory*

Dobrá reprezentace šumavského regionu závodníky ve sjezdovém lyžování

Naše nejmenší lyžařské naděje se prosazují i na závodech v Bavorsku. V únorovém veřejném závodě na Javoru stála na stupních vítězů hned dvě česká děvčata. Na nejvyšším Kristínka Lebová z Sokola Špičák a na třetím místě Valentinka Brůhová z SA Špičák. Druhá skončila německá závodnice Fischerová.

Foto: Tomáš Leba

Na jiném místě dnešního vydání píšeme o vynikajících výsledcích Báry Zikové z oddílu Sokol Špičák. Její skvělé výsledky jsou současně výbornou reprezentací a propagací železnorudského lyžařského regionu. K ní ovšem přispívá řada dalších úspěšných závodníků z různých oddílů, které mají v názvu Šumavu, Železnou Rudu či Špičák, svoji činnost vyvíjejí v železnorudské oblasti, ale o jejich úspěších se ví mnohem méně. Proto by bylo spravedlivé se o nich rovněž zmínit a vážit si jejich úspěchů práce a podpory všech, kteří za úspěchy stojí. Z oddílu SK Špičák vyrostl pod rukama výborných trenérů Jana Heniga a Petra Pohanky další, velmi nadějný závodník, Jakub Muller, který v kategorii juniorů dosahuje výborných výsledků. V letošní sezóně obsadil na mistrovství ČR juniorů v Bílé druhé místo ve slalomu a třetí v OSL, úspěšně si vedl i v několika mezinárodních závodech FIS, kde v kategorii ml. juniorů v Liberci byl druhý ve slalomu a třetí v SG, v Albrechticích druhý ve slalomu, v jeseníckých Koutech třetí ve slalomu a na mezinárodním mistrovství Slovenska získal 10. místo v OSL. V tomto oddíle jsou i další nadějní závodníci v mladších kategoriích, z nichž nejlépe se jeví Kristína Lebová – odchovankyně SA Špičák, Daniela Tolarová, Michaela Šormová a Filip Matějovič (všichni vítězové svých kategorií Pohárku), a Natálka Červená (3. místo).

Někteří závodníci, včetně Báry Zikové, využívají kromě možností na české straně Šumavy i podmínky a vstřícnosti na straně německé, a to jak k tréninku, tak i k závodění. Z nich se nejvíce vyznamenávají Nicole Zemanová z SA Špičák a Adam Linhart, původně závodník Slavoj Plzeň. Oba závodí v Německu za SSC Zwiesel. Adam mimo úspěchů na německých závodech velmi dobře reprezentoval i na Zimní olympiádě

děti a mládeže (dvě zlaté medaile) a na českých mistrovských závodech žactva. V nich získal jedno první, dvě druhá, čtyři čtvrtá, jedno páté a jedno šesté a sedmé místo, a též reprezentoval ČR na mezinárodních závodech v Itálii – Trofeo Topolino, neoficiálním mistrovství světa, kde obsadil velmi pěkné 11. a 16. místo. Nové naděje sjezdového lyžování vychovávají i v dalších oddílech. V SA Špičák pracují trenéři s poměrně širokou základnou v kategoriích od nejmenších až do kategorie ml. žáků. Největšími úspěchy v letošním roce bylo druhé místo Vítka Dlouhého, vítězství Davida Jandy a Adama Maxy v Šumavském pohárku, ale i výborná umístění těchto chlapců na dalších závodech v Krušných horách a v Krkonoších, na nichž se podepsala systematická a neúnavná práce trenéra Marcela Maxy a jeho spolupracovníků. V Pohárku se významenali i další závodníci tohoto oddílu – Katka Altmanová a Matěj Ruml (2. místa) a Valentína Brůhová, Štěpán Ševčík, Nicole Zemanová (3. místa v celkovém hodnocení).

V oddílu Tatra Železná Ruda, pod rukama trenérů, bratrů Jiřího a Petra Najmanových, roste několik nadějných chlapců, z nichž zejména Honza Malý dosáhl velmi pěkných výsledků, např. 8. místo ve slalomu na ZOH, devátá až třináctá místa na závodech mistrovství republiky žactva a druhé místo na přeboru Jihočeského kraje na rakouském Hochfichtu. Jeho o rok mladší bratr Martin nezůstává na MČR daleko za ním. Dobře se ukazuje i Matyáš Garba – vítěz Pohárku a účastník ZOH, Andrea Marešová, která pravidelně jezdila závody RKZ a Daniel Macalík (2. v Pohárku). Ve Skiklubu Železná Ruda vychovává Ivana Vybíralová, ve spolupráci s Ondrou Schejbalem a dalšími pomocníky, řadu nadějných, nejmladších závodníků. Z těch se letos nejlépe prosadily v Pohárku

Agáta Částková a Emma Matějková, které se umístily na druhém a třetím místě v Šumavském pohárku. V republikové úrovni v kategorii juniorek si velmi dobře vede odchovankyně Slj. Plzeň Tereza Nová, kterou již několik let dobře vede trenér Milan Černý. Tereza získala např. na FIS Karlov 4. místo z ml. juniorek, čtvrté místo na slovenské Univerziádě ve Vyšné Boce, 2. místo na mistrovství Slovenska, na MČR juniorů v Bílé získala 1. a 2. místo. Velmi dobře si vedou i svěřenci SKI TEAMU ŠUMAVA trenéra Jiřího a Honzy Breburdových, předžákyně Sára Jedličková, která mimo vítězství v Šumavském pohárku, dosáhla několika medailových umístění v Krkonoších. Nejceněnější bylo především celorepublikové vítězství v GS v Peci. Také Honza Voves, stříbrný ze Šumavského pohárku, dosáhl výborných výsledků v Krko-

Adam Maxa z SA Špičák, pokračovatel úspěchů známé špičácké rodiny, se spokojeně usmívá po získání Šumavského pohárku za sezonu 2015/16

Foto: Marcel Maxa

noších a Jizerkách, a také v Italském Livignu. V juniorech sbírá na republikové úrovni první zkušenosti Milan Koryťák z SA, jehož nejlepší letošní umístění bylo 8. místo z ml. juniorů ve slalomu na FIS Mísečky a 10. místo na MČR juniorů v Bílé. V celostátním žebříčku kategorie mužů se prokousává stále výše Vašek Kulich ze Železné Rudy, člen SA Špičák. Krajský přebor Plzeňského kraje se letos pro špatné sněhové podmínky nejel, tak si zajel na přebor Jihočeského kraje, kde získal druhé místo. Za tento potěšitelný výčet úspěchů je nutno pogratulovat nejen závodníkům, ale všem, kteří vytvářejí jejich zázemí - trenérům a jejich pomocníkům, rodičům, funkcionářům oddílů, sponzorům, pracovníkům lyžařských areálů atd. Ti všichni mají zásluhu na tom, že krásné, ale technicky i finančně náročné sjezdové lyžování, se po letech stagnace dostává opět do české špičky a dělá čest celému šumavskému regionu.

Jarda Frič

Spanilá jízda železnorudské Báry Zíkové lyžařskou sezonou 2015/16

V únorovém čísle Železnorudského zpravodaje se čtenářům dostala informace o třech medailích Báry Zíkové, žákyně železnorudské základní školy na Zimní olympiádě dětí a mládeže, pořádané na krušnohorském Klínovci. Jako účastník pěti předcházejících ročníků celostátních olympiád mládeže v roli trenéra se i já připojuji k řadě gratulantů. Na druhé straně nutno sportovně přiznat, že úspěchy na těchto olympiádách jsou vzhledem k malé konkurenci pro špičkové závodníky samozřejmostí. A proto cítím povinnost vyzvednout talentovanou a pilnou závodnici Báru za jiné, daleko významnější výsledky této sezóny, o kterých se mnoho neví. Takže předně, na neoficiálním mistrovství světa žáků v Itálii – tradičním Trofeo Topolino, získala skvělé třetí místo v obřím slalomu. Zde ji předstihla pouze jedna závodnice Slovinska a jedna z USA, a za ní zůstalo 30 závodnic z vyspělých alpských zemí. Na mistrovství Německa v Kaltenbachu získala Bára výborné 3. místo ve slalomu, a 1. místo v obřím slalomu získala v Ga-Pa!

Bára samozřejmě sbírá jeden úspěch za druhým i v republikových závodech. V lednu, v jizerských Albrechticích, získala ve třech závodech tři vítězství na MČR žáků, na závodech RKZ v Koutech byla druhá v OSL, v únoru v Bílé zvítězila ve slalomu a vyřazovacím závodě, v závodě VIST Cupu v Herlikovicích zvítězila v obřáku, v březnu na RKZ žáků ve Špindlerově Mlýně byla třetí v OSL a vyhrála v SG a na Klínovci vyhrála jeden slalom a dva SG.

V celkovém hodnocení závodů RKZ, které bylo hodnoceno jako pohár České pošty 2016, dosáhla cenného prvního místa.

Za jejími výsledky stojí, kromě jejího talentu a pílě, řada dalších faktorů. Předně dobrá výchova a vedení táty a trenéra Petra Zíky a její maminky, která zajišťuje kvalitní zázemí pro fungování tohoto nesmírně náročného sportu. Dále dobré základy od prvních trenérů, Lojzy Jandury a jeho kolegů ve Skiklubu Železná Ruda, následně trenérů SK Špičák, nyní Sokola Špičák, Petra Pohanky a Pavla Mařika, podpora svazu lyžování

Bára obhlíží, jako královna ze svého trůnu na Javoru, svůj lyžařský region, kterému lyžařsky bezkonkurenčně vládne. Foto: Petr Zíka

ČR, Plzeňského kraje a lidí, kteří pomáhají zajišťovat finanční podporu, z nichž hlavní dík patří JUDr. Robertu Vargovi. Velký podíl na úspěších má i pochopení a vstřícnost ředitele železnorudské školy Ctirada Drahoráda a učitelů této školy. Věme, že podpory Báře a jejím rodičům se dostane i od dalších institucí a sponzorů, a že Bára dosáhne historického úspěchu pro Železnou Rudu i celý šumavský region a šumavské lyžování. Má k tomu hodně dobře našlápnuto a hlavní je, aby se jí z dosavadních úspěchů nezatočila hlava a aby se jí vyhýbala zranění. Držme jí palce, ať jsme z kteréhokoliv západočeského oddílu a fandíme kterémukoliv sportu.

Jarda Frič

Úspěšní Železnorudští gymnasté

Jako každý rok, i letos se konal v Klatovech, ve sportovní hale ZŠ Čapkova, okresní přebor škol ve sportovní gymnastice. Tentokrát to bylo těsně před velikonočními prázdninami, v úterý 22. března.

Naše základní škola vyslala celkem 12 závodníků, členů kroužku sportovní gymnastiky, který na naší škole každý rok od října do května funguje.

A přesto, že se jedná pouze o „kroužek“ a ne sportovní oddíl, měli jsme obrovský úspěch!

Úspěšné družstvo gymnastek, které obsadilo 2. místo v okresním přeboru, ve složení Zuzana Kulhánková, Adéla Zelenková, Pavla Podroužková a Lucie Vaščúrová.

Foto: Ctirad Drahorád

Mladí volejbalisté základní školy. Na turnaji v Klatovech chlapci obsadili druhé místo a děvčata skončila na třetím místě v okresním přeboru škol. Foto: Ctirad Drahorád

Poprvé letos začali cvičit i hoši, a hned takové překvapení – Honzík Pscheidt z 1. třídy vyhrál v konkurenci 21 chlapců z 1. až 3. třídy.

Ani dívky 4. a 5. třídy se nenechaly zahanbit – porazily všechny ostatní dívky a zvítězily, a to v soutěži družstev i v jednotlivkách – Anička Ho byla 1. a Julie Kulhánková 2.!

Jejich starší spolužačky z 8. a 9. třídy dovolily pouze jednomu týmu, aby se postavil na stupně vítězů výše, neboť byly 2.!

Všichni cvičili velice dobře, budou jistě oceňeni i pochvalou pana ředitele, který jejich klání osobně, i s kolegou Jaroslavem Lehkým, sledoval.

Chtěla bych všem závodníkům, cvičenkám a cvičencům, kteří se pilně připravují během hodin kroužku sportovní gymnastiky, poděkovat za jejich píli, snahu a trpělivost při nácviku.

Jana Prošková

Fotbal – III. třída mužů

Odehrané zápasy

27.3.2016	S. Zavlekov – SRK Ž. Ruda	2:3 (po penaltách)
2.4.2016	TJ Žihobce – SRK Ž. Ruda	4:3
9.4.2016	SRK Ž. Ruda – ARBO Velhartice	5:2

Následující zápasy

Sobota	16.4.2016	16:00	S. Plánice – SRK Ž. Ruda
Sobota	23.4.2016	17:00	SRK Ž. Ruda – Start Dešenice
Sobota	30.4.2016	17:00	Tatran V. Hydčice – SRK Ž. Ruda
Sobota	7.5.2016	17:00	SRK Ž. Ruda – FC Švihov
Neděle	15.5.2016	17:00	Dukla Janovice B – SRK Ž. Ruda

Klub	Z	V	P	S	B
1. Start Dešenice	16	13	3	59:27	39
2. FK Budčice	16	13	3	42:17	36
3. S. Chudenice	16	10	6	34:24	31
4. TJ Žihobce	16	7	9	29:22	27
5. S. Mochtín B	16	9	7	37:31	27
6. SRK Ž. Ruda	16	9	7	43:39	26
7. S. Zavlekov	16	8	8	44:35	25
8. TJ Bezděkov	16	8	8	26:31	25
9. ARBO Velhartice	16	8	8	29:28	24
10. Dukla Janovice B	16	7	9	26:42	20
11. FK Svěradice B	16	7	9	34:34	19
12. Tatran V. Hydčice	16	7	9	22:39	19
13. S. Plánice	16	3	13	18:36	10
14. FC Švihov	16	3	13	22:60	8

Železnorudsko Vás baví!

Kalendářní přehled akcí 2016

	Akce:	Pořadatel/místo:	Kontakt:
30. 4. 6:30	Stavění májky - tradiční akce železnorudských hasičů s hudbou a občerstvením...	SDH Žel. Ruda / Hasičárna	376 397 150
30. 4. 16:00	Stavění májky - hojsovečtí hasiči pořádají tradiční stavění májky...	SDH H. Stráž / Hasičárna	376 361 227
30. 4. 15:30	Pálení čarodějnic - penzion HABR pořádá akci také pro děti, občerstvení a zábava u ohně...	Penzion HABR	603 894 139
5. 5. 9:30 - 10:15	Konvoj historických vojenských vozidel - historická vojenská vozidla US Army zavítají do Železné Rudy	4. Obrněná divize Prácheňsko / Železná Ruda – Zámek	777 288 041
6. - 8. 5.	Výcvikový víkend - pro psy s jejich páničky z řad široké veřejnosti, trénink stop, poslušnosti, obrana...	Kynologický klub Ž. Ruda	607 810 762
7. 5. 12:00	Oslava osvobození - vzpomínkové odpoledne s hudbou a občerstvením se koná u železnorudského Zámku	ŽR Klub, město Ž. Ruda / Žel. Ruda	376 397 185
7. 5. 13:00	Pivní běh – Memoriál Jana Sekereše - tradiční akce v Hojsově Stráži, ostrý start v 14:00	SDH Hojsova Stráž / Hasičárna	376 361 227
8. 5. 10:00	Česko – bavorská neděle - Bleší trh, hudba, občerstvení...	Über d'Grenz-Přes hranici / býv. celnice Alžbětín	+49 9922 503 214

Stálé expozice:

Muzeum Šumavy, pracoviště Železná Ruda – expozice sklářství, hamernictví, lidový nábytek

Historické motocykly – v „Zámečku“ v Železné Rudě

Království skřítek, Krámeček – ul. 1. máje, vedle Pohádkové cukrárny

Výstavy:

„Šumava v černobilé“ – výstava fotografií Václava Vetýšky, vestibul radnice v Železné Rudě, od 1. 4. 2016

„Z Aljašky na Yukon“ – výstava fotografií p. Václava Chabry, ZŠ K. Klostermanna, Železná Ruda, od dubna 2016

„Vodní elektrárna Černé jezero“ – výstava Z. Roučky k 85. výročí zahájení provozu, 1. 8. 2015 – 31. 5. 2016, Muzeum Šumavy Železná Ruda

/Upřesnění k akcím, příp. jejich doplnění naleznete v Železnorudském zpravodaji, nebo na www.sumava.net/iteruda/

ITC Ž. Ruda, tel./fax: 376 397 033, e-mail: iteruda@sumava.net